

110

U S T A W A

z dnia 3 marca 1937 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 34, poz. 293) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 10 dodaje się ustępy 4 i 5 o brzmieniu następującym:

„4. Wezwanie do uzupełnienia dowodów oraz zawiadomienia o przyjęciu lub odrzuceniu zgłoszonego roszczenia albo o uznaniu go za wygasłe doręcza się osobie interesowanej we-

dług ogólnych zasad postępowania administracyjnego.

5. Jeżeli z powodu nieobecności lub śmierci osoby interesowanej zastosowanie takiego sposobu doręczenia natrafia na znaczne trudności, można dokonać doręczenia w trybie, przewidzianym w art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341). Doręczenie takie jest skuteczne również w stosunku do następców

prawnych zmarłego. Przepis ten nie ma zastosowania do praw i roszczeń, ujawnionych hipotecznie albo zabezpieczonych w drodze zastawu lub zakazu na nieruchomościach osoby prawnej.”;

2) w art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„5. Odpowiedzialność Skarbu Państwa za pasywa likwidowanego mienia ogranicza się, w razie przejęcia mienia w naturze, do jego wartości, ustalonej przez Komisję Szacunkową, w razie zaś zbycia — do wysokości uzyskanej kwoty. Szacunek nieruchomości przeprowadzi komisja, powołana do ustalania wartości majątku spółek akcyjnych, z uwzględnieniem rynkowej wartości szacowanej nieruchomości; szacunku ruchomości dokona komisja, powołana przez Komitet Likwidacyjny.”;

3) art. 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Likwidacja mienia osób prawnych, nieprzejętego na własność Skarbu Państwa w naturze, nastąpi w drodze zbycia przez licytację albo z wolnej ręki.

2. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego o wszczęciu licytacji nieruchomości bądź ruchomości podlega wykonaniu w drodze egzekucji sądowej według przepisów postępowania cywilnego, przy czym za sumę oszacowania będzie przyjęta wartość, określona w sposób przewidziany w art. 11 ust. 5. Przy podziale osiągniętej ceny z nieruchomości stosuje się odpowiednio przepisy art. 118 § 2 prawa upadłościowego.

3. W razie sprzedaży z wolnej ręki prawo nabycia służyć będzie osobom fizycznym i prawnym, w Państwie Polskim do działania uprawnionym. Pierwszeństwo w przypadkach, w których Komitet uzna to za wskazane, posiadać będą osoby prawne polskie, utworzone przez dawnych udziałowców, akcjonariuszów lub członków danej osoby prawnej.

4. Sprzedaż majątku z wolnej ręki nie może nastąpić poniżej szacunku, ustalonego w sposób przewidziany w art. 11 ust. 5.

5. W razie przekazania nabywcy w całości lub w części pasywów likwidowanego mienia, Komitet ustali sposób zabezpieczenia wypłaty przekazanych należności.”;

4) w art. 14 dodaje się ust. 5 o brzmieniu następującym:

„5. Jeżeli różnica pomiędzy ogólną sumą funduszków, przeznaczoną na zaspokojenie wierzycieli, a sumą zaliczek, których wypłata została zarządzona w toku postępowania likwidacyjnego, nie przekracza 2% ogólnej sumy tych funduszków, a pozostające kwoty, które należałyby jeszcze wypłacić poszczególnym wierzycielom, przedstawiają wartość stosunkowo nieznaczną, Komitet Likwidacyjny może, jeżeli podział i wypłata tych kwot wymagałyby niewspółmiernych kosztów, zaniechać ich wypłaty, a uzyskaną w ten sposób nadwyżkę przeznaczyć na zaspokojenie kosztów, związanych z

likwidacją mienia osób prawnych, których fundusze nie wystarczą na pokrycie tych kosztów, sumę zaś pozostałą po zaspokojeniu takich kosztów — na rzecz Skarbu Państwa.”;

5) w art. 18 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie następujące:

„3. Komitet Likwidacyjny zarządzi zbycie mienia, o którym mowa w ust. 1, w sposób przewidziany w art. 12 ust. 2, 3 i 5. Sumy, uzyskane ze sprzedaży, zostaną po potrąceniu ustalonych przez Komitet kosztów likwidacji złożone do depozytu sądowego. W przypadkach, w których zbycie mienia natrafia na nadmierne trudności, Komitet może zaniechać jego realizacji. Uchwała Komitetu o złożeniu do depozytu lub o zaniechaniu realizacji mienia będzie podana do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Monitorze Polskim. O odstąpieniu od realizacji praw hipotekowanych należy uczynić zmianę we właściwych księgach hipotecznych.

4. Sumy powyższe lub mienie, od którego realizacji Komitet odstąpił, przejdą po upływie 3 lat od daty ogłoszenia na własność Skarbu Państwa, jeżeli przed upływem tego terminu osoby interesowane nie zgłoszą do nich roszczeń na mocy ogólnych przepisów prawnych, które będą stosowane również przy zaspokojeniu roszczeń.”;

6) w art. 18 dodaje się ust. 5 o brzmieniu następującym:

„5. W przypadkach, w których w skład mienia likwidowanego na mocy art. 1 — 17 niniejszego rozporządzenia wchodzi prawa i wierzytelności, wątpliwe co do istnienia lub możliwości realizacji, albo których ściągnięcie byłoby połączone z nadmiernymi kosztami, Komitet Likwidacyjny może wykluczyć je z masy likwidacyjnej, przy czym zostaną do nich odpowiednio zastosowane przepisy ust. 1 — 4. W razie wątpliwości co do istnienia lub możliwości realizacji tych praw i wierzytelności, może również Komitet Likwidacyjny umorzyć je w całości lub części.”

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 377) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*